

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Národnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca poteče naročnina za prvo polovico leta. Gg. naročnike prosimo, da naročnino o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slov. Narod“ sedaj pošiljamo samo onim, ki naprej plačajo naročnino.

„Slovenski Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gl. 50 kr.
Za četrt leta	3 „ 30 „
Za en mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gl. — kr.
Za četrt leta	4 „ — „
Za en mesec	1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr.
Po pošti prejemati „ „ 3 „ — „

„Državna misel“.

Δ. Svečanost v Idriji, kakor se vidi iz telegrafskih poročil „Slovenskega Naroda“ in še bolj iz onih vedno ustavoverne nemške „Laibacher Zeitung“, (katera tudi še le črez en teden iz telegrafnega korespondencbureaua dunajskega zve, da so n. pr. vrli kranjski Kamničanje Taaffeja in Winklerja za častna meščana izvolili, ali iz „Wiener Abendpost“, da so Cerknčanje isto storili, samo ker jej „furor teutonicus“ ne pripušča kaj iz domačih slovenskih novin pobrati), svečanost v Idriji je bila tudi v tem oziru zanimiva, ker se je videlo, kako je naša birokratska nemškutarska stranka skušala izključivo svoj nemšk pečat vtisniti jej. To so pač paralizirali deželni predsednik g. Winkler s prav slovensko nazdravijco, a za njim tudi državni poslanec d. Vošnjak in potem idrijski župan. Posebno je ta nemškutarski namen viden v napitnici Gariboldijevej, ki je veljala idrijskemu „uradništvu“, katero je nevpivano po političnih izpremembah dnevnih pod vsemi razmerami vzdržavalo državno misel“ — („die beamtenschaft, welche, unbeeinflusst durch die Strömungen des Tages, unter allen Umständen den Reichsgedanken festhielt“).

Zoper take napitnice mora narod na Slovenskem glasno protestirati v toliko, kolikor se z njimi uradništvo kot posebna stranka izpostavlja in se mu kot posebnej stranki hvala daje za nekaj, kar je zanj vendar samo ob sebi razumljivo, pa se ob enem glasi tudi tako kakor sumnjičenje družih stanov, češ, da oni niso bili vselej za

državno misel. Nij res, da so pri nas na Slovenskem le uradniki bili vselej za državo zvesto vneti, temuč vsi stanovi so bili enako lojalni, narodni sploh gotovo še mnogo bolj državi zvesti, kakor marsikateri nemško misleči privrženec ljubljanske kazine. Državne misli se torej ne pojdemo niti od Toni Gariboldija niti ne od uradnikov učiti in si v tem oziru ne damo ničesa očitati niti naravnost niti indirektno, kakor je Gariboldi s svojo napitnico mislil.

Sicer so se pa morali idrijski nižji uradniki vendar sami smijati nesramnej Gariboldijevej neresničnosti, katera si upa slepa za ves terorizem, ki je ob Lasser-Auerspergovem ministerstvu ravno v Idriji bil in n. pr. brez uzroka narodnega c. kr. zdravnika dr. Jenka iz službe izintrigiral, trditi, da so bili uradniki „unbeeinflusst“! — In dalje, kako se je vendar pokazala napita politična čednost idrijskih uradnikov? V tem, da so za deželni zbor volili (sami zoper meščane) tega istega gospoda Toni Gariboldija v deželni zbor, in Bog se usmili države Avstrije, če bi nje „državna misel“ le količkaj odvisna bila od taci duševno revnih zastopnikov!

Deželni predsednik g. Winkler je ob svojem nastopu na vlado v dopisu okrajnim glavarjem izrazil željo, naj skuša uradnik v slogi z narodom živeti. Ali glej, uže spet čujemo iz ust ljubljanskega kazinarja, uradniki posebe, uradniki najnaprej, uradnikom posebna hvala politična!

In zakaj ta politična hvala uradnikom? Zato ker baje niso veleizdajniki! Tedaj po Gariboldijevej sodbi in besedi (katero je še iz dunajskih judovskih časnikov pobral, ker Gariboldi „woher nehmen und nicht stehlen“) smo v Avstriji uže tako daleč prišli, da se mora c. kr. uradnikom napijati in jim v posebno zaslugo šteti, da se niso deležne storili zločina po § 65 k. z. To je vendar preveč.

Mi se strinjamo le s tališčem zdanjega deželnega predsednika, izrečenem v gori omenjenem pismu do okrajnih glavarjev: uradnik stori svojo dolžnost, v politiki pa ne delaj kaste za se in zoper ljudstvo, ne delaj več razpora. Vsako drugo stališče, vsako „posebno klobaso“ za uradnike perhoresciramo.

Padanje Turčije.

Ko je bil hrabri ruski vojak dovršil krvavo delo na Balkanskem poluotoku, to „črno raboto“ kakor so ruski časopisi dejali, prišla je kakor na nekak čuden način vsa zapadna Evropa do družega prepričanja, nego ga je prej imela ali kazala. Ravno tisti so začeli pripovedati in še zdaj pripovedajo, da je Turčija v Evropi smrtno udarjena in da se ne da več rešiti, temuč mora poginiti,

ki so prej v svojih novinah nam Slovanom pridigovali, kako močna, kulturna, potrebna, življenja zmožna je še Turčija in kako bode ne le Srbe in Bolgare temuč tudi Ruse še občutljivo udarila. Turkoljubi Nemci, Angleži, Magjari, Francozi in drugi so sami obupali nad živотно močjo svojega varovanca in jednoglasno zdaj prorokujejo tudi oni njegovo smrt. Le ker se Evropeci še zdaj bojé onih razporov, kateri utegnejo nastati pri delitvi dedščine Carigradske, skušajo še krpati, diplomatizirati, in vsaj za malo časa zavleči katastrofo, ki se vsem neizbeživa vidi. Zatorej sedi zdaj v Berlinu spet konferenca evropskih diplomatskih pooblaščenecv, ki bodo poskusili portó z dobrimi sveti in morda žuganjem še pri življenji ohraniti. Da pa stalnega vspeha od tega ne bode, to moremo s tisto gotovostjo prorokovati, kakor smo pred dvema letoma nestalnost uspeha berlinskega kongresa prorokovali, in evo, kakor hitra potreba te konference kaže, prav imeli.

Kako soglasno se dvomi o vsem vspehu posredovanja v Turčiji, torej tudi konference, kaže sledeče. Angleški poslanik Layard, bivši velik Turkoljub, je pisal 27. aprila tega leta depešo iz Carigrada svojej vladi v London, v katerej tako-le popisuje propadanje Turčije: „Nemogoče je popisati, kako slabo se v Turčiji zdaj vlada in kaka anarhija je. Nikoli nij bila katera država tako močno razorganizirana. V vsakej drugej državi bi bila taka beda in reva, taka nepravica in zla uprava uže davno uporodila. Le največja potrpežljivost muselmanov in njih spoštovanje do glave svoje vere brani dozdej vplamtenje upora; ali znamenja kažejo, da to stanje ne bode dolgo trajalo. V Siriji se vežejo muselmani in kristijani, v Arabiji more vsak čas revolucija pokniti in težave, s portó dogovarjati se, so uže nepremagljivo velike. Ministri ne smejo ničesa storiti; vse je odvisno od sultana in njega palače; ali tam se nič ne stori, nobena obljuba se ne drži, za vse, kar je Turčija slovesno in jasno Angliji obrekla, ne zmeni se zdaj ni najmenj.“ — Na dalje Layard, prijatelj Turčije, pripoveduje, da je življenje in imenje kristijanov v Macedoniji, Tesaliji in Epiru v vednej nevarnosti in da je sultan nezmožen tej anarhiji konec storiti. Po drugej strani pa pravi, da v vzhodnej Rumeliji Aleko paša za Bolgare dela in da je bila izvolitev Sofije za glavno mesto Bolgarije osodepolno za berlinski dogovor, ker od tam se bode Bolgarija lahko zjedini, kadar jej prilika pride.

Spominjamo se, da nas je bil kmalu po zvršetku berlinskega kongresa potujoč skozi Ljubljano, obiskal zastopnik srbske narodne skupščine in nam svojo misel izrazil, da črez

pet let bode Bolgarija jedina, Carigrad v slovanskih rokah itd. Tačas mu nijsmo verjeli. Premalo se nam je zdelo pet let. A kakor se vidi, mogel bi oni Srb nazadnje res še prav imeti. Stvari hitreje zore nego je bilo misliti.

Iz deželnih zborov.

Kranjski deželni zbor.

(5. seja dné 24. junija.)

(Konec.)

Dr. Poklukar se temu protivi. Kar se denes sklepa, pravi, to nij še postava. Deželni zbor izreče le svoje mnenje, in to ne škoduje če se objavljajo razna mnenja. Govornik zatorej nasvetuje, naj se predlog reši še denes.

Dežman toži, da bode premalo novcev, ako bi se sprejeli predlogi narodnih poslancev. Kajti ne le država, nego tudi dežela, okrajni cestni odbori in občine zahtevajo svoje priklade. Dežman pravi, da v slučaju ako bi obveljali kmetijstvu ugodni obroki za plačevanje davkov, bi zastajalo vse delovanje cestnih odborov in občin.

Dr. Vošnjak se izjavlja proti nasvetu barona Abfalttrerna. Vlada hoče izvesti samo mnenje raznih dežel, da jej bode potem mogoče predložiti državnemu zboru postave o tem. Govornik smatra, da je za Kranjsko najbolje, ako sta dva ali če so trije obroki določeni za plačevanje. Kar se tiče opazek g. Dežmana, reče da so pretirane, kajti nij res, da bi mogel, in tudi nigdar ne bode zaradi tega nastajal kakšen nered.

Grof Thurn pravi, da on drage volje podpira vsak predlog, samo če je kmetijstvu na korist.

Pri glasovanju se sprejmeta predloga g. Detelje in g. Navratila.

Poslanec Kljun, poročevalec odseka za pregledovanje poročil deželnega odbora, predlaga: Slavni deželni zbor naj sklene:

1. Deželnemu odboru se naroča, naj skrbi za redna popotna predavanja o vinoreji po Dolenjskem, ter v ta namen po c. kr. kmetijskej družbi skuša pridobiti primerno vladino podporo. Vodstvu vinorejske šole na Slapu pa naj se naroči, šolsko leto tako uravnati, da bode g. Rihardu Dolenjcu mej počitnicami mogoče taka popotna predavanja po Dolenjskem imeti. Posebno pa naj deželni odbor preudarja, ali bi ne bilo primerno in koristno na Slapskej šoli nastaviti še jednega adjunkta, ki bi z vodjo opravljal popotna predavanja, ter naj skuša izvesti, koliko stalne podpore bi se bilo v ta namen od sl. ministerstva za poljedelstvo nadejati.

2. Deželnemu odboru se naroča v porazumljenji s c. kr. kmetijsko družbo poskrbeti izdajo praktične po domače spisane knjige o vinoreji s podobami. Finančnemu odseku pa se naroči, da v proračun deželnega zaklada uže za leto 1881 za ta namen postavi primerno svoto.

3. Deželnemu odboru se naroča, ministerstvo poljedelstva prositi, da bi vladino podporo za sadje- in vinorejsko šolo na Slapu zopet pomnožilo na 2000 gld. na leto.

4. Deželnemu odboru se dovoljuje, da se pri razpisovanju in oddajanju ustanov na deželnej sadje- in vinorejskej šoli na Slapu ne gleda tako strogo na dokaze revščine.

5. Poročilo deželnega odbora o napredovanju sadje- in vinorejske šole na Slapu in o drugih zadevah te šole se blagovoljno na znanje jemlje.

Poslanec vitez Gutmansthal naglašja, da

vinorejci dolenjski takó ne morejo več čakati in da se mora nekaj zanje storiti. Zavoljo slabih denarnih okoliščin res da nij mogoče ustanoviti kmetijske šole za Dolenjsko, vendar pa je zadnji čas, da se ustanovi potovalni pouk, in sicer treba, da ta postane reden, da se namreč vrši o gotovo znanih obrokih, in to na mestu samem, bodi si v gorici ali v hramu.

Dr. Bleiweis graja, da, kadar gre kaj storiti za povzdigo kmetijstva, takrat se vselej le krpa in krpa. Kmetijske šole nijso hoteli ustanoviti, češ, da je predraga. A ti kmet pak plačuj in plačuj da bodeš črn, ter pusti nemčiti svoje otroke po šolah in sam sprejemaj nerazumljive nemške dopise iz uradnij. Ko smo mi zahtevali kmetijsko šolo ali popotnega stalnega učitelja, takrat nij bilo ničesar potrebno. No, denes pak se vsaj tudi uže od druge strani popotni učitelj spozna zelo potrebnim, ker smo pač vsi postali starejši in resnejši pa bolj mirni.

Povsod v vseh strokah, kjer so bili na Kranjskem potni učitelji, ki so uže v vseh deželah — razen pri nas — nastavljeni, je bil uspeh dober. To jasno vidimo, koli so koristila predavanja gg. Pourja, Mesarja, Piskarja, Povšeta in sedaj Dolenjca. Poleg tega pak je treba, da se kmetijski pouk tudi na tukajšnjem učiteljskem izobraževališči popolnem preuredi.

To dvojno ravno takó želi poljedelsko ministerstvo, kar spričuje denes kmetijskej družbi došli spis, v katerem se posebno naglašja potreba potnega učitelja in preustrojenje kmetijskega pouka na ljubljanskem učiteljskem izobraževališči.

Treba je, da se ne stori samo nekaj za vinorejce, ampak tudi za poljedelce. Vino se na Kranjskem prideluje samo na 17 tisoč oralih, poljedelci pak obdelujejo nad 1500 tisoč oralov. Govornik nasvetuje, naj se deželnemu odboru naroči, da skliče za uravnavo tega važnega vprašanja preiskovalno komisijo, in povabi vse merodajne faktorije k njej.

Dežman želi, da bi se dr. Bleiweisov predlog smatral samostalnim, ob jednem pravi, da se čudi, ker vodja vinorejskej in sadjerejskej šoli na Slapu v svojih poročilih svetuje sam, naj se ta šola odpravi. Govornik pravi, da bi kaj takšnega nikakor ne bil pričakoval.

Poslanec Pakiž se odločno temu protivi, da bi se jedino vinogradnikom skrbelo za pouk, dočim bi ogromna večina poljedelcev ostala brez njega.

Poslanec Kljun se sklada z nasvetom dr. Bleiweisovim.

Dr. Zarnik nasvetuje, naj se dr. Bleiweisov predlog s točko prvo odsekovega predloga izroči gospodarskemu odseku, da o njem poroča.

Ko se ta kakor tudi vsi drugi odsekovi predlogi brez ugovora sprejmó, se sklene seja. Prihodnja seja je v ponedeljek ob 11. uri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. junija.

Določeneje stopajo na površje imena novih ministrov, ki bodo pa v Taaffejevo ministerstvo vstopili baje potem, ko bode centralistiška večina češkega deželnega zbora zavrgla vladno volilno predlogo, katera je v češkem deželnem zboru denes na vrsti. Gotovo je, da prevzeme justično ministerstvo baron Streit, višji deželni sodnijski predsednik na Moravskem, Dunajevski postane finančni, a Welfersheimb minister za deželno obrambo. Poslednji je osobni prijatelj Taaffeju. Namesto Korba

prevzame baje trgovinsko ministerstvo dvorni svetnik Kremer.

Na Dunaji so bila te dni skupna ministerska posvetovanja; baje da se je določil skupni proračun za l. 1881. Isto tako se je baje tudi določilo, da se delegacije zbero početkom oktobra v Pešti.

Iz Prage se poroča 25. t. m.: Denes se je pričelo posvetovanje o vladnej volilnej predlogi. Deželni namestnik je obširno motiviral predlogo in dejal, da vlada s to predlogo ne stavi zaupnega vprašanja. Vladna predloga se ne ozira na strankarske razmere nego je stvarna. Debata se je na denes, soboto, odložila.

Hrvatski sabor je včeraj sprejel zakon o idemniteti.

Hrvatski ban je dejal saborskej konferenci — v kateri so vsi zastopniki — da bode Davidov magjarski učni tečaj takoj odpravljen, kadar se za magjarski jezik osnuje stolica na zagrebškem vseučilišči. Vsa ta zadeva je denes na dnevnem redu tudi v saboru. Mrazović in tovariši namreč predlagajo, naj sabor sklene, da doseže zaključenje Davidovega magjarskega tečaja ali pa naj ga vlada sama zatvori, ker je v učnih zadevah čisto neodvisna.

Vnanje države.

Srbski knez Milan je denes odpotoval na Dunaj; spremljata ga polkovnik Katargi in major Simonović.

Organ srbske opozicije „Videlo“ je ponavljal članek v „Novoje Vremja“ o avstrijsko-srbskej železniškej pogodbi in po ruskem listu očital Ristiću, da je bil podmiten od Avstrije.

O albanskej ligi, katero nemški listi tako silno slikajo, pravi „Glas Crnogorca“, da so šli Miriditi in Klementi domov in ligi hrbet pokazali.

O tehničnej komisiji, katero bi bila berlinska konferenca odposlala Grkom mejo delat, je vse omolknilo, a zato bodo baje dobili Grki nalog, da sami hitro zasedejo novo ozemlje.

Včeraj, v petek, je imela konferenca sejo, ki je trajala tri ure. Sodi se, da je glavno delo dovršila.

V italijanskej zbornici je dné 25. t. m. nekdo vrgel z galerije dva velika kamenja mej poslance, katerih pa vendar nij bil nobeden ranjen. Zločinca so zaprli.

Dopisi.

? Iz Ljubljane 26. junija. [Izv. dop.] (Nemški listi o Kočevarjih.) Dunajski „humoristiški“ list „Floh“, prava gnojnica nemškega denašnjega „humorja“, peča se tudi rad sè Slovenci, hoteč jih sramotiti. V zadnjem broji je prinesel sliko Kočevarja z običajno krošnjo in zaključkom za „hoch in nieder“, — ta slika bi predstavljala Kranjca-Slovenca; a nemška temeljitost je udarila po nemških Kočevarjih. Drugo. „Neue freie Presse“ od srede prinaša v svojem jutranjem listu podlistek z naslovom „die neue Amtssprache“. V tem sestavku se izliva pod krinko sarkazma ves gnjev, kateri gojé Nemci do vseh ostalih avstrijskih narodnostij, in potem sledi prav lepa opazka, da na avstrijskih papirnatih novcih nij še vandalskega jezika, „ki je po novejših preiskavanjih materini jezik Kočevarjem“. Vandali so početkom 5. stoletja pod vodstvom svojega kralja „Godegisel“-a (božji bič) strahovito pustošili Galijo in Španijo, isto tako tudi v Afriki, kamer jih je poklical na pomoč zap. rim. namestnik Bonifacij. Italijanska mesta so pred Vandali silno trpela; leta 455 so prodrli celo v Rim, tam vse porušili in od onega časa se je udomačilo ime „vandalizem“. Dakle po najnovejših nemških preiskavanjih so denašnji Kočevarji potomci onih Vandalov, ki so bili strah tedanjemu času, na katere pa se denašnji svet

le z g njusom spomina. Nemški Kočevarji naj si zapamtijo, kako ljubo in prijateljski se igrajo beški „liberalni“ Nemci z njimi in kako jih visoko čislajo, ker objavljajo dvomljive izide nemških preiskavanj o „Vandalih“ zato, da smešijo svoje rojake pred svetom.

Iz Novega mesta 23. junija. [Izv. dopis.] (Naš novi notar.) Z velikim veseljem smo čitali, da je za naše glavno mesto Dolenjske imenovan nov notar v osebi gosp. dr. Poznika, ker s tem značajno-narodnim možem pridobimo voditelja, kakor smo ga narodnjaki že dolgo tukaj potrebovali. Novine beroči narodnjaki še pomnimo, kako je celò na slovenskem Koroškem bilo politično življenje obudilo se, ko je dr. Poznik, tedaj koncipijent pri ranjcem prezgodaj umrlem narodnem advokatu dr. Pavliču v Velikovci, ustanovil bil in vodil politično društvo „Tvrdnjava“. Tudi smo slišali, da je gospod dr. Poznik mnogo zaradi svojega slovenskega rodoljubja izstopil iz državne sodniške službe in prestopil k notarijatu, da more neodvisneje gibati se. In ker je že kot c. kr. uradnik v najhujših časih za narodne ljudi vedno zvest sin slovenskega naroda ostal, zato ga z veseljem pozdravljamo: dobro nam došel!

Iz Celja 25. junija. [Izv. dopis.] Županstvo sv. Petra v savinskeji dolini je denes poslalo tukajšnji c. kr. delegiraneji okrajneji sodniji dopis, v katerem prosi, naj se mu odslej dopisuje od sodnije le v slovenskem jeziku, da je po odborovem sklepu od dné 6. t. m. uradni jezik pri županiji sv. Petra izključljivo le slovenski.

Bog živi vrli občinski odbor sv. Petra! Le tako naprej!

Ta lepi vzgled bodi v spodbudo tudi drugim občinam, da jednako možko zahtevajo, da se z nami Slovenci uraduje v razumljiveji nam materinščini!

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Z Dunaja 26. junija. Novi ministri še niso imenovani. Za trgovinstvo je baje odmenjen dvorni svetnik Kremer. — Krški knezoškof dr. Valentin Wiery je prejel čast tajnega svetnika.

Domače stvari.

— (C. kr. davkarski uradi) so te dni vsled ukaza g. deželnega predsednika dobili nálog nemudoma poročati, koliko in kako se uraduje v slovenskem jeziku na Kranjskem, in ali se izpolnjujejo obstoječi dotični ukazi (priobčeni zadnjič v „Slovenskem Narodu“). Upamo sicer, da bodo predstojniki davkarskih uradov resnično poročali, da dozda dotičnih ukazov v pismenih odlokih in nalogih večidel niso spoštovali, vendar ne bode škodilo, če naši gg. dopisniki tudi nas iz raznih krajev kratko in resnično obvestijo o tem.

— (Red pri sprejemu hrvatskega „Sokola“.) 1. „Sokolci“ se zberó v polnej društveneji opravi pod svojo zastavo zjutraj ob polu 9. uri v Čitalnici, od koder odrinejo točno ob 9. uri na kolodvor. 2. Ob polu 10. uri sprejem in pozdrav došlih gostov po starosti „Sokola“ in izročitev venca na njih zastavo. 3. Po pozdravu skupni odhod z godbo po dunajskeji cesti, slonovih in gledališnih ulicah ob zvezdnem drevoredu v Čitalnico. 4. Ob 11. uri je za „Sokola“ skupna vaja v telovadnici. 5. Ob 1. uri popoldne skupen obed v čitalničneji restavraciji. 6. Ob pol 3. uri se „Sokolci“ zopet snidejo v Čitalnici, od koder idejo do Kozler-

jevega vrta, kjer se ob 4. uri prične javna telovadba. Spored pri javnej telovadbi je takšen: 1. Kolo, izvršujeta hrvatski in ljubljanski „Sokol“. 2. Vaje na kozlu in bradli, predstavlja hrvatski „Sokol“. 3. Vaje na drogu, izvršujejo predtelovadci ljubljanskega „Sokola“. 4. Proste vaje s palicami, predstavlja ljubljanski „Sokol“. 5. Vaje na drogu in mizi, izvršuje ljubljanski „Sokol“. 6. Vaje na drogu, predstavlja predtelovadci hrvatskega „Sokola“. Mej telovadbo svira ljubljanska mestna godba. Ob sedmeji uri na večer se društva vrnetá nazaj v mesto.

— (Prvi letošnji koncert pevškega zbora čitalniškega) je na čast gostom iz Hrvatske denes zvečer ob 8. uri na vrtu čitalnične restavracije. Spored: 1. Zajec: „Pesen hrvatskega zaveza“, zbor; 2. Hajdrih: „Jadransko morje“, zbor; 3. Nedved: „Popotnik“, zbor s tenor-samospevom; 4. Foerster: „Samo“, zbor; 5. Nedved: „Pozdrav Bledu“ zbor z bariton-samospevom; 6. Hajdrih: „V tihi noči“, čveterospev; 7. Jenko: „Strunam“, zbor; 8. Ipavec: „Domovina“, zbor s tenor- in bariton-samospevom (pojeta gg. Meden in Pucihar); 9. Bendl: „Svoji k svojim“, zbor; 10. Nedved: „Zvezdi“, zbor z bariton-samospevom. Udje čitalnični ter „Sokolci“ so prosti ustopnine, a nedruštveniki plačajo 40 kr. za osobo.

— (Zabavni vlak na Bled), s katerim se odpeljejo tija zagrebški „Sokolci“, otide odtod jutri 28. t. m. ob 7. uri zjutraj ter se istega dneva zvečer zopet povrne v Ljubljano. Ker je voznina zdatno znižana, se je nadejati, da se tega izleta udeleži tudi mnogo Ljubljancev.

— (Na Bledu) se marljivo delajo priprave za sprejem naših bratov Hrvatov, kakor se nam poroča. Na kolodvoru se bodo pozdravili sè strelji, pri g. Golijaševeji gostilni „pri Triglavu“ se dela slavolok in hiša je narodno ozaljšana. V tej gostilni bode tudi pripravljen zajutrek. Da bi le vreme bilo tako lepo, kakor je denes, ko to poročam; obnebje je krasno in zrak popolnem čist. Bled in okolica sta v tem času najlepša, in izlet bode gotov lep vtis na hrvatske goste naredil, — torej tudi domači rodoljubi na noge!

— (Maša zadušnica) za cesarja Ferdinanda bode jutri ob 10. uri v tukajšnji stolneji cerkvi.

— (Zlata obljuba.) Minoli teden sta, kakor poroča „Danica“, v tukajšnjem uršulinskem samostanu praznovali nuni m. Leopoldina Mahar in m. Katarina Urbanec petdesetletnico svojega sprejetja v red sv. Uršule ali zlato

obljubo. Prva teh redovnic je še v polnej delavnosti, a druga že boleha.

— (Srebrni križec za zasluge) je prejel železniški čuvaj Jos. Maljevac v Pazinu, ker je vzpomladi sè svojim pogumnim vedenjem rešil inženérja Kluppa, da ga niso napadli razbojniki.

Slovansk pozdrav

čestitim hrvatskim gostom dné 27. junija 1880.

Pozdravljen bodi vrli vsak Slovan,
Ki blago mu srcé za národ bije,
In hrepeneče pričakuje dan,
Ko zlati zor svobóde nam zasije,
Ko stara spet nam pravda se povrne,
V bodočnost lepšo se razgled odgrne.

Pozdravljen bodi vsak slovansk junák,
Ki suče hrabro svetli meč osvete,
Pogumno kakor oroslan krepák
Sovragov kletih divje davi čete,
Življenja božji der volján žrtvuje,
Da čast pradedov slavnih povišuje.

Navdušeni prejmite naš pozdrav,
Izvoljeni vi ljubljenci Modrice,
Ki dviga do nadzemskih vas višáv,
Kjer v svítu slave žári se vam lice,
In v vzvišene zamákneni uzoře,
Nesmrtne vstvárijate nam umotvóre.

Pozdrav iskreni blagim ženam vsem,
Ki čuvajo nam sveti žar ognjíšča,
V metéži svétnem zbeganim možém
V naročji dajejo pribežališča,
Nebeski kjer lepote svit obséva —
In k činom nas junaškim navdušéva.

Pozdravljen bodi nam čestiti zbor
Duhóv prosvétljenih v svetišči véde
Ki blagih činov vam je svet uzor,
Da rod slovanski vzdrami se iz bede,
In žar svóbode mu zasije zlate, —
Vez sloge razdvojéne združi brate.

Pozdravljen bodi ves ogromni rod
Slovanov od iztoka do zapada,
Od južnih brd do snežnih góh, povsod
Kjer mati Slava zlatim žezlom vlada —
Od Neve in do Adrije nam sinje
Čestite čuva národne svetinje.

H—z.

Tuji.

25. junija:

Pri Slonu: Müller iz Gorice. — Santi, Schmidt, Pelikan iz Trsta. — Meisner, Wertheimer iz Dunaja. Pri Matiči: Ogulin iz Novepa mesta. — Broz iz Klanica. — Habianitsch iz Gradca. — Fritsche, Schott iz Dunaja.

Razglas

hranilnice in zastavljavnice ljubljanske.

Urad kranjske hranilnice bode zaradi sklepanja računov za I. semester 1880

od 1. do 15. julija 1880

in urad zastavljavnice

od 24. junija 1880 do 15. julija 1880

zaprt.

Vodstvo kranjske hranilnice in zastavljavnice.

V Ljubljani, dné 19. junija 1880.

(285—2)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	73 gld. 60	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	74	40
Zlata renta . . .	88	50
1860 drž. posojilo . . .	133	75
Akcije narodne banke . . .	825	—
Kreditne akcije . . .	282	—

London	117	25
Napol.	9	34
C. kr. cekini	5	56
Državne marke	57	60

Tržne cene

v Ljubljani 26. junija t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 56 kr. — rež 7 gld 31 kr.; — ječmen 5 gld. 51 kr.; — oves 3 gld. 90

kr.; — ajda 5 gld. 85 kr.; — prosó 5 gld. 85 kr.; — korusa 6 gld. 50 kr.; — krompir 100 kilogramov 4 gld. — kr.; — fižol hektoliter 9 gld. — kr.; masla kilogram — gld. 76 kr.; mast — gld. 74 kr.; — špeh frišen — gld. 68 kr.; špeh povojen — gld. 70 kr.; — jajce po 1¹/₂ kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednina kilogram 56 kr.; — telečnina 44 kr.; — svinjsko meso 64 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 95 kr.; — slame 1 gld. 78 kr.

Cenilnik rudninskih vodá lekarne Piccoli k „angelju“ v Ljubljani, na dunajskeji cesti.

(108—18)

Carlsbader Mühlbrunn, 1 sklenica . . .	—	gld. 40	kr.
„Sprudelsalz, „ . . .	1	—	—
Friedrichshaller Bitterwasser, 1 sklenica . . .	—	35	—
Giesshübl-Puchsteiner Sauerbrunn, 1 velika sklenica . . .	—	40	—
Gleichenberger Constantinquelle, 1 sklenica . . .	—	25	—
Haller Jodquelle, 1 sklenica . . .	—	35	—
Marienbader Kreutzbrunn, 1 sklenica . . .	—	35	—
Meerwasser-Mutterlauge, za pripravo morskih kopelj, 1 sklenica . . .	—	40	—
Ofner Rakoczyquelle, 1 sklenica . . .	—	20	—
Preblauer Sauerbrunn, 1 sklenica . . .	—	18	—
Selters-wasser, 1 sklenica . . .	—	30	—

Naročila se izvršujejo točno proti poštnemu povzetju.

Fotografičen atelier.

Visokočestitemu p. n. občinstvu imam čast naznanjati, da je čisto popravljeno in z elegantnimi čakalnicami oskrbljeno

fotografični atelier v hôtelu „pri Slonu“

od dne 17. majnika odprt.

Jaz prevzemam vsa dela, ki spadajo v fotografijo, izdelujem portrete in skupine v vitnetni, kabinetni in vsake velikosti, kakor si kdo želi; slike človeške velikosti po vposlanih vitnetnih fotografijah, črne ali pa izmalane in sicer popolnem umetniški. Priporočam se za fotografiranje mrtvecev, poslopij, industrijskih rečij, živih živalij, okolic itd. po nizke ceni.

Fotografuje se vsak dan od 8. do 5. ure, a pomnim, da je najboljše oblačno vreme, razen pri fotografiranju otrok.

Cena vitnetnih slik: od 4 do 7 gld. za 12 komadov.

Uljudno prosi obilnih naročeb

A. Lobenwein,

(226—7)

fotograf v Ljubljani, Celovci in Beljaku.

Bergerjevo medicinično milo iz smole (Theerseife),

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se na Avstro-Ogerskem, Francoskem, Nemškem, Holandskem, v Švici in na Rumunskem itd. že 10 let s sijajnim uspehom zoper

izpuščaje na životu vsake vrste,

kakor zoper vsako nečistost na polti,

osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljive hraste, tolstni tok, zoper prhljaj na glavi in bradi, pege, žoltine, rudeč nos, ozebljino, potenje nog, in zoper vse zunanje otročje bolezni na glavi. Vrh tega se še vsakemu priporoča kot polt čistilo sredstvo za umivanje.

Cena jednega kosa z navodom kako se rabi 35 kr.

Bergerjevo milo iz smole ima 40% koncent. smole iz lesa, je skrbno narejena ter se stvarno od vsega drugega mila iz smole, ki se v trgovini nahaja, razlikuje. (488—12)

Da se prekanjenju izogne,

zahteva naj se v lekarnah določno

Bergerjevo milo
iz smole,

ter naj se pazi na zeleni
zavitek in tukaj ponat-
isneno varstveno
marko.

Jedini zastopnik za domače in tuje dežele:

lekarnar G. Hell v Opavu,

kamor naj se pošiljajo naročila in vprašanja.

Glavna zaloga za Ljubljano v lekarnah J. Swoboda in G. Piccoli; potem v lekarnah v Idriji, v Kranji, v Novem mestu, v Radovljici, v Kameniku in v Vipavi.

Gold. 8.
platnena obleka.

Gold. 4.

lister-sako, rujav ali črn.

Gold. 7.

platnena oprava.

Gold. 5.

platnena spalna suknja.

Gold. 2 do 7.

platnena obleka za dečke in deklice,

(velikosti od 2 let počensji),

pri

(267—3)

M. Neumann-u,
Ljubljana, Slonove ulice št. 11.

Severno-nemški Lloyd

(Norddeutscher Lloyd)

v avstrijskeji državi koncesijonirana

parobrodna družba.

Direktna redna poštna parobrodna vožnja mej

Bremenom in Ameriko.

Poleg najnižje cene prevoznj in najsolidnejšega ravnanja s potniki, priporoča se za natančnejša pojasnila uradno potrjeno

Glavno zastopstvo severno-nemškega Lloydja za Kranjsko

R. Ranzinger,

(39—12)

speditur juž. železnice,

na dunajskeji cesti, št. 13 nova, v Ljubljani.

Sprejmo se zanesljivi agenti za okraje na Kranjskem.

Zoper

giht in revmatizem,

da se z njim namaže, je mnogostransko skušeno zdravilo
ces. kralj. izklj. priv. Wilhelmov rastlinski sedativ

„BASSORIN“

od

Fran Wilhelma, lekarja v Neunkirchenu,

jedino, katero je visok c. kr. zdravstveni urad preiskal in potem odličilo nj. veličanstvo cesar Fran Josip I. z izključivim privilegijem.

To sredstvo je priredek, kateri, ako se z njim namaže, čini pomirovalno, dobro, olajšujoče v slabosti na živcih, bolečinah na živcih, živčnih boleznih, telesnej slabosti, revmatičnem živčnem trganji po udih, zoper revmatizem, trganje po udih, bolečine v mišicah, zoper bolečine na obrazu in po udih, giht, revmatizem, glavobol, omotico, šumenje po ušesih, bolečine v križi, zoper slabost udov, posebno pri dolgem potovanju (vojakom, gozdarjem) zoper zbadanje ob straneh, nervozne bolezni vsake vrste, tudi zoper zastarel revmatizem.

Jedna bučica z zdravniškim navodom stane 1 gl. a. v. Za kolek in zavoj 20 kr. posébe.

Prodaje tudi.

(526—16)

V Ljubljani: Peter Lassnik.